

who-does-what/more-information/the-future-of-the-eu-migration-policy-general-context-and-new-initiatives_en

12. Rydgren J. Immigration sceptics, xenophobes or racists? Radical right-wing voting in six West European countries [Електронний ресурс] / J. Rydgren. – Режим доступу: <http://people.su.se/~rydgr/Immigration%20skeptics.pdf>

Нагірняк Андрій
кандидат історичних наук
доцент кафедри історії України та етнокомунікації
Національного університету «Львівська політехніка»
nagirniak1@ukr.net

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Визначальною рисою сучасної Європи є інтеграційні процеси, які забезпечили розвиток країн Західної Європи, стали взірцем для країн іншої частини континенту. Утворення Європейського Союзу – складний, багатоетапний процес, під час якого країнам-учасникам довелося розв’язати гострі економічні, соціальні, політико-правові проблеми, відшукати адекватні відповіді на виклики часу.

Для України європейська інтеграція - це шлях до модернізації економіки, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного виробника, можливість виходу на єдиний внутрішній ринок ЄС.

Обговорення питання орієнтирів зовнішньополітичного курсу України має значну джерельну базу. Але матеріали, котрі стосуються цього аспекту, переважно спрямовують свою аргументацію на глобально-безпековий бік переваг європейської стратегії України. Переважна більшість публікацій висвітлює європейський напрям зовнішньої політики України,

стан відносин між Україною та ЄС, новий формат відносин – „сусідства” та перспективи нової угоди [1, с. 28].

Інтеграційний вибір України має щонайменше три аспекти: правовий, економічний, політичний. Для України ці аспекти мають особливе значення. Правовий аспект – це збереження суверенітету і державності. Економічний – розвиток країни та добробут народу. Політичний – забезпечення цивілізаційного майбутнього українського суспільства.

Інтеграція – це не просто партнерство та взаємовигідне співробітництво, вона не обмежується зовнішньополітичними аспектами, бо передбачає істотні внутрішні перетворення згідно з прийнятими інтеграційною спільнотою стандартами.

Найбільш складні проблеми є в соціально-економічній сфері. Європейський Союз як інтеграційне утворення є передусім відносно однорідним економічним простором, у якому діють єдині регуляторні норми, стандарти економічної політики та поведінки суб’єктів господарювання [2, с.210].

Підписання Угоди про асоціацію створює нові можливості і ризики в сферах, які мають безпосередній вплив на стабільність та безпеку. Саме тому важливо проаналізувати всі позитивні та негативні перспективи України в даному об’єднанні.

Враховуючи особливості сучасного стану економіки України, можна навести такі аргументи на користь розвитку співпраці з ЄС:

1. Європейський Союз являє собою великий ринок збуту виробів та джерело задоволення потреб України в найрізноманітніших споживчих та інвестиційних товарах.

2. Співробітництво України з Європейським Союзом необхідне для технологічного оновлення українського виробництва.

3. Протягом десятиліть українські підприємства були фактично відрізані від світового ринку.

4. Розвиток співробітництва з ЄС сприятиме повнішому використанню потенціалу України як транзитної держави.

5. Однією з тенденцій сучасного промислового розвитку є формування виробничо-комерційних ланцюгів, учасниками яких є фірми та підприємства різних країн

6. Європейський Союз – це джерело досвіду функціонування ринкової соціально-орієнтованої економіки та державного регулювання економічних процесів.

7. Розвиток співробітництва з ЄС неминуче означає необхідність запроваджувати відповідні правила та стандарти вироблення та реалізації економічної політики, поведінки первинних економічних агентів.

8. Розвиток міжнародного співробітництва та економічних зв'язків з ЄС безпосередньо впливає на більш раціональний розподіл ресурсів, підвищення ефективності економічних процесів, тобто має позитивні наслідки в довготерміновому плані.

9. Саме на європейському фінансовому ринку, який сьогодні є найбільшим у світі, Україна може мобілізувати кошти, необхідні для забезпечення макроекономічної стабільності, диверсифікуючи тим самим джерела зовнішніх запозичень [3].

Але слід звернути увагу на певні недоліки і ризики такої співпраці:

1. Втрата конкурентоспроможності певних галузей.

Окремі вітчизняні виробники можуть виявитись не готовими до жорстокої міжнародної конкуренції. Зростання іноземних інвестицій у вітчизняну економіку, крім зазначених вище позитивних моментів, може мати й суттєві недоліки, оскільки власникам основних засобів виробництва можуть стати іноземці.

2. Квотування видів товарів.

3. Складність переходу на європейський рівень цін.

4. Можливе переміщення до України шкідливих виробництв [4, с. 76-79].

Соціальна привабливість євроінтеграції для України полягає в можливостях досягнення високих соціальних стандартів.

Середньомісячна зарплата в ЄС сьогодні є майже вдв'ятеро вищою, ніж в Україні, і вчетверо вищою, ніж у Росії [5].

Наступним пунктом вигоди українського населення у підписанні асоціації є ефективний захист прав людини в інституціях ЄС. Активна політика у сфері прав людини є одним з головних завдань, держави, особливо в традиції європейсько - атлантичного конституціоналізму.

Слід підкреслити і відкриття кордонів для вільного пересування населення. Вступ України в ЄС дасть можливість приєднатися до Шенгенської безвізової зони.

І останнє, чого чекає все населення, це забезпечення високого рівня життя, що є головною ознакою ЄС. [4, с.76].

В перспективі суттєві зрушення повинні відбутись у питаннях формування середнього класу та реформуванні освіти, охорони здоров'я, соціального захисту.

Щодо недоліків - це можливе поглиблення демографічного спаду та появи проблеми незаконної міграції та відтоку кадрів. [4.с.79].

Можливі соціальні ризики очікуваних змін також вагомі і можуть призвести до загострення суперечностей, які вже мають місце. Причинами цього є надто великий розрив у рівні продуктивності праці, конкурентоспроможності робочої сили, засилля застарілого обладнання та відсталих технологій.

Певні соціальні наслідки матиме реформування державної допомоги, особливо для промисловості. Зниження рівня державної допомоги спонукає її перебудову, щоб пристосуватися до нових умов конкуренції. Однак держава зможе підтримувати регіони із високим рівнем безробіття та надавати допомогу підприємствам із чіткими, прозорими програмами реструктуризації. У структурі державної допомоги здійснюватиметься перехід від фінансової підтримки конкретних підприємств і галузей до регіонального та горизонтального видів підтримки. Також можливі зміни в металургії, машинобудуванні, транспорті, хімічній промисловості у

зв'язку з перерозподілом фінансових, матеріальних, а з часом людських ресурсів в економіці. Для зменшення втрат харчової промисловості Україні буде необхідно домагатися асиметрії зниження ввізних мит [2, с .212].

Що стосується внутрішніх перетворень, то Україна має здійснити низку невідкладних системних трансформацій, в основі яких була б покладена українська національна ідея, а саме:

1) в економічній сфері:

- реалізувати стратегію випереджувального розвитку, що має забезпечити щорічні темпи зростання ВВП в Україні на рівні не нижче 6-7%;

- опанувати інноваційну модель структурної перебудови та зростання, реалізація якої має забезпечити суттєве підвищення конкурентоспроможності української економіки;

- зберегти високотехнологічні перспективи галузей військово- промислового комплексу;

2) в соціальній сфері:

- забезпечити цілеспрямовані передумови для скорочення розриву в рівні якості життєвих стандартів з країнами ЄС, утвердження середнього класу;

- сформувати надійний для національної безпеки правовий кодекс у сфері міграції та набуття громадянства України;

- у контексті розвитку освіти та науки в Україні забезпечити диференційований підхід до сприйняття основних позицій Болонського процесу, уникаючи приватизації освітнього процесу;

- активізувати роботу у вирішенні демографічної проблеми;

- створити та реалізувати дієву програму розвитку здорової та повноцінної сім'ї [4, с .80].

Отже, незважаючи на ряд випробувань які стоять перед нашою державою, інтеграція до Європейського союзу є шансом перетворитись на стабільну державу, яка володіє незаперечними перспективами на майбутнє.

Література:

1. Кротюк, С. Ф. Європейська інтеграція : успіхи та проблеми (до 50-річчя підписання Договору про Європейське економічне співтовариство)//Вісник Київського міжнародного університету. - Вип. 5. К., - 2007. - С.28-37.
2. Мехеда Н.Г., Маренич А.І. Наслідки євроінтеграції: соціальний аспект// Фінансовий простір міжнародний науково-практичний журнал. №4. – К., 2013. – С. 209-2014.
3. <http://www.dt.ua>—газета «Дзеркало тижня.»
4. Осадча Н.В. Характеристика процесу інтеграції України до Європейського Союзу// Економічний вісник Донбасу : наук. журн. / Луган. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т екон. промисловості Нац. акад. наук України. Випуск №3(25) . – Донецьк,; 2011.- С. 71-81.
5. Калініна С. П. Аналіз динаміки безробіття в країнах Європи [Електронний ресурс] / С. П. Калініна. — Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prvs/2012_2/152.pdf. — С.152–155.

Найдич Марина
аспірант кафедри міжнародної інформації
факультету міжнародних відносин
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки
marina.najdych@yandex.ua

ПИТАННЯ ОСВІТИ У СТРАТЕГІЇ «ЄВРОПА 2020»

Євроінтеграційний вектор зовнішньої політики України передбачає аналіз та впровадження найкращих практик Європейського Союзу у вітчизняну політику, зокрема і в молодіжну. Освітня галузь є однією із основних у молодіжній політиці ЄС. Освіта, професійна підготовка та концепція навчання протягом життя відіграють важливу роль як в економічній, так і в соціальній політиці європейського співтовариства. Кожна держава несе відповідальність за ефективність освітньої системи. В рамках методу відкритої координації інституції ЄС